Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Central (judecător: Rabei I.)
dosarul nr.2ac-9/2026

C U R T E A D E A P E L N O R D
Colegiul civil şi de contencios administrativ

D E C I Z I E

21 mai 2026 mun.Bălți
Instanța compusă din:
Președintele completului Grosu Stanislav
Judecători Țihonschi Alina și Sajin Mariana
Grefier Dolghii Victoria

examinând în ședință publică, cererea de apel declarată de Avocatul Sandu Stela în interesele SRL „Drancor Premium" împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia (sediul Rîșcani) din 14.11.2025,

adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Termolux-Service" către SRL „Drancor-Premium" cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t:

Pretenţiile reclamantului:

La data de 08 iulie 2025, SRL „Termolux-Service" a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Drancor-Premium" cu privire la încasarea datoriei în mărime de 220 729,59 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 9 677,03 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acţiunii, reclamata a invocat că, între SRL „Termolux-Service" și SRL „Drancor-Premium" au existat și există relații economice, în baza la care SRL „Drancor-Premium" a procurat de la SRL „Termolux-Service" în anul 2024-2025, marfă în sumă de 485 698,59 lei, fapt demonstrat prin facturile fiscale și actul de verificare, din care, la moment există o datorie în mărime de 220 729,59 lei.

Sumele rămase neachitate sânt bazate pe facturile fiscale din 24.01.2025, care sânt semnate de SRL „Drancor-Premium", însă până la data depunerii cererii de chemare în judecată, nu au fost achitate, rămânând o restanță de 220 729,59 lei, cu toate că, în conformitate cu art. 862 alin. (3) CC RM, facturile fiscale urmează a fi achitate în termen de 30 de zile de la semnare.

Astfel, consideră că pârâtul nu a executat obligațiunile de plată a sumei datorate și de aceea nu există o altă soluție de a-și apăra drepturile sale încălcate, decât să depună o cerere de chemare în judecată.

Consideră necesar de a solicita încasarea din contul pârâtului și a dobânzii de întârziere în conformitate cu art. 942 CC RM.

Totodată, solicită de a fi încasate cheltuielile de judecată compuse din cheltuieli de asistență juridică în mărime de 6 000,00 lei, cheltuieli de achitare a taxei de stat în mărime de 7 462,16 lei și de achitare a taxei de timbru în mărime de 200,00 lei.

Relevă că până la depunerea cererii, pârâtul a fost contactat telefonic de mai multe ori, precum și a fost expediată somație în adresa acestuia pentru executarea benevolă a datoriei, însă pârâtul nu a dorit să recepționeze somația.

Reclamanta a solicitat încasarea datoriei în mărime de 220 729,59 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 9 677,03 lei și a cheltuielilor de judecată compuse din cheltuieli de asistență juridică în mărime de 6 000,00 lei, cheltuieli de achitare a taxei de stat în mărime de 7 462,16 lei și de achitare a taxei de timbru în mărime de 200,00 lei.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia (sediul Rîșcani) din 14.11.2025, cererea de chemare în judecată a fost admisă:

- ✓ S-a încasat din contul SRL „Drancor-Premium" în beneficiul SRL „Termolux-Service" suma datoriei în mărime de 220 729,59 lei și dobânda de întârziere în mărime de 9 677,03 lei, ce reiese din relațiile de vânzare-cumpărare a marfei;
- ✓ S-a încasat din contul SRL „Drancor-Premium" în beneficiul SRL „Termolux-Service" suma de 6 000,00 lei, în calitate de cheltuieli de asistență juridică, ca fiind necesare și rezonabile, suma de 7 462,16 lei, în calitate de cheltuieli de de achitare a taxei de stat și suma de 200,00 lei, în calitate de cheltuieli de achitare a taxei de timbru.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu hotărârea menționată, la data de 12.12.2025 (potrivit dății indicate pe plicul ce conținea cererea de apel nemotivată), Avocatul Sandu Stela în interesele SRL „Drancor-Premium" a contestat hotărârea primei instanțe, solicitând casarea integrală acesteia și emiterea unei hotărâri prin care cererea de chemare în judecată va fi respinsă.

Potrivit art.362 alin.(1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Dispozitivul hotărârii a fost pronunțat la data de 14 noiembrie 2025, iar cererea de apel a fost înregistrată la data de 12 decembrie 2025. În circumstanțele date, apelul a fost declarat în termen.

Argumentele părților:

În motivarea apelului, apelantul a invocat că a fost contestată soluția instanței de fond referitoare la cuantumul dobânzii de întârziere, susținând că aceasta este vădit disproporționată în raport cu circumstanțele cauzei și cu cadrul legal aplicabil.

S-a invocat faptul că instanța de fond a apreciat în mod eronat existența relei-credințe a debitorului SRL „Drancor-Premium", or acesta s-a aflat în imposibilitate temporară de executare a obligației de plată, fără a manifesta rea-credință sau eschivare de la executarea obligațiilor, existând disponibilitate pentru stingerea datoriei.

Apelanta susține că instanța de fond nu a realizat o analiză efectivă a principiului proporționalității la stabilirea dobânzii de întârziere, limitându-se la preluarea calculelor reclamantei, fără a verifica modalitatea concretă de determinare a acesteia.

În acest sens, se arată că, potrivit practicii judiciare și prevederilor relevante privind repararea prejudiciului cauzat prin întârzierea executării obligațiilor pecuniare, dobânda de întârziere urmează a fi calculată prin aplicarea unei formule care include suma datorată, rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei și perioada de întârziere, rezultatul final trebuind să reflecte un echilibru între prejudiciul efectiv și sancțiunea aplicată debitorului.

Apelanta susține că, în speță, cuantumul dobânzii solicitate de partea adversă depășește semnificativ rezultatul care ar rezulta din aplicarea strictă a formulei legale, ceea ce denotă caracterul excesiv și nejustificat al pretențiilor formulate.

Totodată, se invocă faptul că instanța avea obligația de a analiza criteriile de proporționalitate, inclusiv caracterul rezonabil al dobânzii, raportul dintre prejudiciul efectiv și suma solicitată, precum și buna-credință a debitorului în executarea obligațiilor contractuale.

Se mai susține că, în cazuri excepționale, instanța are posibilitatea de a reduce penalitățile sau

clauza penală atunci când acestea sunt vădit disproporționate, luând în considerare situația financiară a debitorului, gradul de întârziere și caracterul excesiv al sancțiunii pecuniare, în scopul asigurării unui just echilibru contractual.

Apelanta SRL „Drancor-Premium” contestă și soluția instanței de fond privind obligarea sa la compensarea cheltuielilor de judecată, susținând că acestea au fost stabilite fără o apreciere corectă a proporționalității și fără verificarea caracterului real, necesar și rezonabil al acestora.

Se invocă faptul că instanța urma să aplice prevederile art. 96 CPC, potrivit cărora partea care pierde procesul poate fi obligată la compensarea cheltuielilor de judecată doar în măsura în care acestea sunt justificate, reale și proporționale cu pretențiile admise.

Apelanta arată că sumele acordate cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și taxă de stat nu au fost analizate sub aspectul necesității și proporționalității, fiind acordate în mod automat, fără o motivare suficientă.

La data de 08.05.2026, prin intermediul Direcției de Evidență și Documentare Procesuală a Curții de Apel Nord, SRL „Termolux-Service”, prin intermediul avocatului Diana Sanduleac a depus o referință prin care a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii Judecătoriei Drochia (sediul Rîșcani) din 14.11.2025, totodată s-a solicitat compensarea cheltuielilor de judecată sub forma asistenței juridice acordate intimatului în ordine de apel.

În susținerea poziției stabilite, reprezentantul intimatului a menționat că la examinarea cauzei în instanța de fond, au fost examinate toate probele scrise anexate la materialele dosarului și a fost demonstrat faptul că SRL „Drancor -Premium” are o datorie față de SRL „Termolux Service” în mărime totală de 220 729,59 lei, fapt care reiese din probele scrise anexate la materialele dosarului și anume facturile fiscale semnate de ambele părți de unde se vede că apelantul SRL „Drancor-Premium” a procurat marfă de la SRL „Termolux –Service ” și nu au achitat marfa procurată.

Relevă și faptul că urmarea a datoriei acumulate în raport cu perioada de întârziere a fost calculată dobânda de întârziere după cum prevede art. 942 CC, dobândă pe care o consideră legală și întemeiată și calculată exact cum prevede legislația în vigoare, alte penalități și taxe nu au fost solicitate.

Cu privire la suma încasată ca cheltuieli de judecată, o consideră una necesară și rezonabilă, în raport cu volumul de lucru efectuat pe cauza dată.

În cadrul examinării cauzei în ordine de apel, avocatul Diana Sanduleac în interesele SRL „Termolux-Service” a pledat pentru respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii Judecătoriei Drochia (sediul Rîșcani) din 14.11.2025, totodată s-a solicitat compensarea cheltuielilor de judecată sub forma asistenței juridice acordate intimatului în ordine de apel în mărime de 5 000,00 lei.

Totodată, a explicat instanței de apel faptul că nu s-a solicitat și nici nu au fost încasate careva penalități, a existat doar dobânda de întârziere calculată exact cum prevede legislația în vigoare prin programul prolex. Calculul a fost efectuat doar de la ultima factură, dobânda de întârziere nici nu a fost calculată de la toate facturile.

Calculul privind dobânda de întârziere a fost anexat pentru a arăta că oricum dobânda ar fi mai mare decât dobânda care a fost solicitată anterior.

Cu privire la achitarea taxei de stat pentru cererea suplimentară formulată în interiorul referinței depuse pe marginea cererii de apel declarată de Avocatul Sanduleac Diana în interesele SRL „Drancor Premium” în legătură cu calcularea dobânzii de întârziere suplimentară în mărime de 27 905,66 lei de la data depunerii cererii de chemare în judecată (02.07.2025) până la 08.05.2026, a lăsat soluționarea chestiunii menționate la discreția instanței.

Colegiul reține că reprezentantul intimatului a precizat în ședința de judecată că acest calcul nu reprezintă o pretenție suplimentară de încasare a dobânzii și nici o modificare a obiectului ori cuantumului acțiunii.

Potrivit explicațiilor oferite, calculul a fost anexat exclusiv pentru a demonstra că dobânda legală de întârziere datorată este superioară cuantumului de 9.677,03 lei solicitat prin cererea de chemare în judecată, motiv pentru care intimatul nu a insistat asupra încasării diferenței rezultate din acest calcul și a lăsat la aprecierea instanței relevanța acestuia.

Într-o altă ordine de idei, SRL „Drancor Premium", nu s-a prezentat, nici nu a anunțat motivele imposibilității prezenței sale.

La data de 21.05.2026, prin intermediul Direcției de Evidență și Documentare Procesuală a Curții de Apel Nord, Avocatul Sandu Stela în interesele SRL „Drancor Premium" a depus o cerere prin care a comunicat instanței despre faptul că nu există vreun contract cu privire la acordarea serviciilor de asistență juridică între avocat și persoana juridică, prin urmare se impune neparticiparea la examinarea cauzei civile ce se judecă.

În conformitate cu dispozițiile art. 379 alin. (2) Cod procedură civilă, neprezentarea în şedinţa de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanţilor acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului. În consecință, coroborând normele enunțate, Colegiul civil a considerat posibilă examinarea apelului în lipsa apelantului.

Aprecierea instanţei de apel:

Analizând argumentele apelului în raport cu materialele cauzei, audiind depozițiile participanților la proces, colegiul civil consideră că apelul urmează a fi respins cu menținerea hotărârii instanței de fond din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de apel, după de judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărârea primei instanţe.

Prima instanţă a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material şi procedural, apreciind la justa valoare probele administrate în conformitate cu prevederile art. 130 Cod de procedură civilă, RM şi a pronunțat o hotărâre legală şi întemeiată.

În cadrul examinării cauzei, Colegiul Civil a constatat că, potrivit facturilor fiscale EAU000702871 din 24.01.2025, AAV5283431 din 18.02.2025, AAV5283435 din 25.02.2025, AAV5283438 din 27.02.2025,AAV5283440 din 28.02.2025, AAV5283443 din 29.04.2025, AAV 5283444 din 30.04.2025 (f.d. 10; 11; 12; 13; 14; 15; 16; 17), se atestă că în perioda de timp 24 ianuarie 2025 – 30 aprilie 2025, SRL „Termolux-Service" a livrat către SRL „Drancor-Premium" marfă în sumă de 485 698,59 lei.

Totodată, potrivit actului de verificare dintre SRL „Termolux-Service" și SRL „Drancor-Premium", se atestă că, la moment există o datorie din partea SRL „Drancor-Premium" în mărime de 220 729,59 lei (f.d. 9).

Potrivit calculului anexat la materialele cauzei, se atestă că pentru un termen de 127 zile, a fost calculat dobândă de întârziere în mărime de 9 677,03 cu o rată de 12.60 %, plata căreia urmează a-i fi imputată SRL „Drancor-Premium" (f.d. 18).

La data de 08 iulie 2025, SRL „Termolux-Service" a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Drancor-Premium" cu privire la încasarea datoriei în mărime de 220 729,59 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 9 677,03 lei și a cheltuielilor de judecată, solicitând încasarea datoriei în mărime de 220 729,59 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 9 677,03 lei și a cheltuielilor de judecată compuse din cheltuieli de asistență juridică în mărime de 6 000,00

lei, cheltuieli de achitare a taxei de stat în mărime de 7 462,16 lei și de achitare a taxei de timbru în mărime de 200,00 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia (sediul Rîșcani) din 14.11.2025, cererea de chemare în judecată a fost admisă. S-a încasat din contul SRL „Drancor-Premium” în beneficiul SRL „Termolux-Service” suma datoriei în mărime de 220 729,59 lei și dobânda de întârziere în mărime de 9 677,03 lei, ce reiese din relațiile de vânzare-cumpărare a marfei. S-a încasat din contul SRL „Drancor-Premium” în beneficiul SRL „Termolux-Service” suma de 6 000,00 lei, în calitate de cheltuieli de asistență juridică, ca fiind necesare și rezonabile, suma de 7 462,16 lei, în calitate de cheltuieli de de achitare a taxei de stat și suma de 200,00 lei, în calitate de cheltuieli de achitare a taxei de timbru.

La data de 12.12.2025 (potrivit dății indicate pe plicul ce conținea cererea de apel nemotivată), Avocatul Sandu Stela în interesele SRL „Drancor-Premium” a contestat hotărârea primei instanțe, solicitând casarea integrală acesteia și emiterea unei hotărâri prin care cererea de chemare în judecată va fi respinsă.

Potrivit dispozițiilor art. 373 alin.(1) și (2) CPC instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Prevederile legale menționate obligă în mod expres instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite și este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Articolul 5 alin. (1) Cod de procedură civilă declară, că orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Conform prevederilor art. 9 alin. (1) Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Conform art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile şi să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Potrivit art. 15 alin. (1) Cod civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

Subsecvent, în conformitate cu art. 774 alin. 1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 775 alin. (1) Cod civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Potrivit art. 776 Codul civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Obiectul juridic litigios dedus judecăţii constituie încasarea datoriei în temeiul raporturilor contractuale dintre SRL „Termolux-Service” către SRL „Drancor-Premium”. Astfel se constată în mod cert că între părți au existat raporturi obligaționale contractuale.

Având în vedere actele prezentate, Colegiul reține că concluzia instanței de fond cu privire la faptul că SRL „Drancor-Premium” nu a fost executată obligația de plată pentru marfa primită, încasând din contul SRL „Drancor-Premium” în beneficiul SRL „Termolux-Sevice” suma datoriei în mărime de 220 729,59 lei.

De altfel, Colegiul relevă că însuși apelantul susține că raporturile obligaționale în baza facturilor fiscale prezentate de către partea reclamantă au avut loc între aceștia.

Colegiul atrage atenția că SRL „Drancor-Premium” își exprimă, în esență, dezacordul cu hotărârea Judecătoriei Drochia (sediul Rîșcani) din 14.11.2025 în latura dispunerii încasării dobânzii de întârziere în mărime de 9 677,03 lei.

Astfel, potrivit prevederilor art. 942 alin. (1) și (2) CC RM, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale. (2) Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.

Având în vedere norma menționată, Colegiul atestă că potrivit calculului efectuat automat, se atestă că valoarea dobânzii de întârziere imputată SRL „Drancor-Premium” este în mărime de 9 677,03 pentru un termen de 127 zile, fiind calculat în cu o rată de 12,60 %.

Colegiul apreciază ca neîntemeiate criticile apelantului referitoare la modul de calcul al dobânzii de întârziere și la pretinsa aplicare eronată a prevederilor art. 942 alin. (1) și (2) din Codul civil al Republicii Moldova.

În acest sens, Colegiul reține că norma legală invocată stabilește în mod expres regula generală potrivit căreia, în cazul neexecutării la scadență a unei obligații pecuniare, creditorul este îndreptățit la dobândă de întârziere calculată de la data imediat următoare scadenței și până la executarea efectivă a obligației, la rata determinată de lege, respectiv rata prevăzută la art. 874 din Codul civil plus 5 puncte procentuale în raporturile cu consumatorii sau plus 9 puncte procentuale în celelalte raporturi juridice.

Or, din materialele cauzei rezultă că instanța de fond a aplicat corect cadrul normativ incident, stabilind dobânda de întârziere în strictă conformitate cu mecanismul legal de calcul, fără a deroga de la regula instituită de art. 942 CC.

Argumentul apelantului, potrivit căruia cuantumul dobânzii ar fi trebuit diminuat prin aplicarea unei formule alternative sau prin raportare la o apreciere subiectivă a proporționalității, nu poate fi reținut, întrucât dispozițiile legale aplicabile instituie un mecanism determinat și previzibil de calcul, care nu lasă instanței de judecată o marjă discreționară de reducere a dobânzii în afara cazurilor expres prevăzute de lege.

În acest context, invocarea Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 24.12.2010 nu este de natură să conducă la o concluzie diferită, întrucât actul menționat explicitează modul de aplicare a normelor legale privind repararea prejudiciului prin întârziere, fără a institui posibilitatea diminuării arbitrare a dobânzii de întârziere stabilite conform formulei legale.

Mai mult, principiul proporționalității invocat de apelant nu poate prevala asupra unei norme imperative de calcul, atâta timp cât legiuitorul a stabilit în mod expres criteriile de determinare a dobânzii, asigurând astfel un echilibru legal între interesele creditorului și cele ale debitorului.

În consecință, Colegiul constată că instanța de fond a aplicat corect dispozițiile art. 942 din Codul civil, iar criticile apelantului referitoare la pretinsul caracter excesiv al dobânzii de întârziere sunt declarative și lipsite de suport juridic.

Colegiul reține că argumentul apelantului privind pretinsa aplicare a regimului juridic aferent debitorului în calitate de consumator este lipsit de temei juridic și irelevant pentru soluționarea cauzei.

Or, din materialele cauzei rezultă în mod neechivoc că debitorul obligației este SRL „Drancor-Premium", persoană juridică cu scop lucrativ, care desfășoară activitate de întreprinzător, nefiind încadrată în categoria consumatorilor în sensul Codului civil al Republicii Moldova.

În aceste condiții, în mod corect instanța de fond a aplicat regimul juridic corespunzător raporturilor dintre profesioniști, fiind incidentă rata dobânzii de întârziere prevăzută la art. 942 alin. (2) teza aplicabilă altor cazuri decât cele de consumator, respectiv rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei majorată cu 9 puncte procentuale.

Prin urmare, invocarea de către apelant a dispozițiilor referitoare la consumator, precum și a unui eventual tratament juridic mai favorabil specific acestei categorii, reprezintă o interpretare eronată a normei legale și nu poate produce efecte juridice în speță, întrucât aceasta nu este aplicabilă raportului juridic dedus judecății.

În consecință, Colegiul constată că criticile apelantului sub acest aspect sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse.

Mai mult, împrejurarea invocată de apelant referitoare la pretinsa situație financiară dificilă a debitorului nu poate constitui un temei juridic pentru diminuarea obligațiilor pecuniare stabilite în sarcina acestuia.

Colegiul reține că dificultățile financiare ale unei persoane juridice cu scop lucrativ țin de riscul normal al activității de întreprinzător și nu pot fi opuse creditorului pentru a afecta întinderea dreptului său de creanță, stabilit în condițiile legii sau ale raportului contractual.

În acest sens, dreptul la încasarea dobânzii de întârziere și a sumelor datorate nu este condiționat de situația economică a debitorului, iar instanța de judecată nu este în drept să reducă obligațiile pecuniare legal datorate exclusiv în considerarea dificultăților financiare ale acestuia, în absența unor prevederi legale exprese care să permită o asemenea derogare.

Prin urmare, argumentul apelantului privind starea financiară precară a întreprinderii nu este de natură să influențeze cuantumul obligației stabilite și nu poate justifica reducerea sau înlăturarea dobânzii de întârziere ori a altor sume acordate de instanța de fond.

Cu titlu de observație, Colegiul reține că dobânda de întârziere trebuie calculată prin raportare la fiecare obligație pecuniară distinctă, individualizată prin factura fiscală corespunzătoare și termenul de scadență aferent acesteia, iar nu prin raportare globală la întreaga sumă pretinsă, în lipsa unei scadențe simultane a tuturor obligațiilor.

Din materialele cauzei rezultă că obligațiile de plată ale debitorului s-au născut succesiv, în temeiul mai multor facturi fiscale emise în perioade diferite, fiecare dintre acestea având un termen propriu de executare. În consecință, momentul de la care începe să curgă dobânda de întârziere trebuie stabilit în mod individual pentru fiecare creanță devenită exigibilă.

În aceste condiții, calcularea dobânzii de întârziere asupra întregii sume de 220.729,59 lei pentru întreaga perioadă pretinsă nu corespunde exigențelor art. 942 din Codul civil, întrucât presupune, în mod eronat, că toate obligațiile au devenit simultan scadente și exigibile.

Colegiul reține că obligația de plată a soldului restant în cuantum de 220.729,59 lei a devenit exigibilă la 30 mai 2025, astfel încât, în conformitate cu art. 942 Cod civil, dobânda de întârziere curge începând cu 31 mai 2025 și până la executarea obligației.

Verificând calculul dobânzii legale până la data pronunțării hotărârii primei instanțe, Colegiul constată că aceasta depășește suma de 9.677,03 lei solicitată de reclamant. În consecință, chiar dacă reclamantul a pretins un cuantum inferior dobânzii legal datorate, instanța nu putea acorda mai mult decât s-a solicitat, în virtutea principiului disponibilității.

În aceste condiții, împrejurarea că reclamantul a prezentat un calcul întocmit printr-o metodologie imperfectă nu justifică modificarea hotărârii primei instanțe, întrucât suma acordată reprezintă doar cuantumul solicitat prin cererea de chemare în judecată, iar instanța nu poate acorda mai mult decât s-a cerut, în conformitate cu principiul disponibilității procesului civil.

Prin urmare, eventualele deficiențe ale modalității de prezentare a calculului dobânzii nu influențează legalitatea soluției pronunțate, câtă vreme cuantumul încasat este inferior dobânzii legal datorate la data pronunțării hotărârii primei instanțe.

În consecință, Colegiul apreciază că soluția primei instanțe privind încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 9.677,03 lei este legală și întemeiată, motiv pentru care criticile formulate de apelant sub acest aspect urmează a fi respinse ca nefondat

Cu privire la cheltuielile de asistență juridică, Colegiul reține că art. 82 CPC RM, stabilește că cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit art. 96 alin. (1) CPC RM, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

În conformitate cu prevederile art. 96 alin. (1^1) CPC RM, cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Potrivit bonului de plată bonului fiscal seria YL nr. 516506 din 02 iulie 2025, se atestă că avocatul Sanduleac Diana a prezentat interesele SRL „Termolux-Service” în baza mandatului MA nr. 2186448 din 01 august 20202 iunie 2025, fiindu-i achitată o sumă în mărime de 6 000,00 lei.

Revenind la prevederile art.96 alin.(1), instanța de apel relevă importanța noțiunilor de real, necesar şi rezonabil, de altfel Colegiul reține că la interpretarea acestora de la caz la caz, acordarea unei abordări referitor la realitate, necesitate şi rezonabilitatea compensării cheltuielilor de asistenţă juridică, apreciere îi acordă instanța în fața căreia s-a examinat litigiu.

Or, din normele menționate, raportate la hotărârea Plenului Curţii Supreme de Justiţie cu privire la practica aplicării de către instanţele judecătoreşti a legislaţiei despre încasarea cheltuielilor de judecată în cauzele civile, nr. 25 din 28 iunie 2004, s-a recomandat ca în cazurile de soluţionare a cererilor de restituire a cheltuielilor pentru asistenţă juridică acordată, instanţele vor reţine inclusiv pornind de la practica CtEDO că cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime.

Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CtEDO se evidenţiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: a) dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); b) copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi, persoane

juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; c) listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

De altfel, Colegiul ține să menționeze Hotărârea nr. 19-02/27.05.2022 din 27 mai 2022 privind recomandările cuantumului onorariilor avocaţilor şi compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică prin care s-a aprobat modificările la recomandările privind cuantumul onorariilor avocaţilor și compensarea de către instanţele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, potrivit căruia, conform pct. 16 din recomandare este indicat faptul că Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor a următoarelor documente:

a. dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată);

b. copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și in alte cazuri stabilite de legislație;

c. listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și timpului aferent acestora (cu tarifului orar).

Iar conform pct. 17 din recomandarea menționată, Pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de:

a) complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță;
b) aportul avocatului la soluționarea cauzei;
c) timpul şi munca depusă de avocat;
d) aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor, procedee de comunicare cu clienți specifici etc.);
e) faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare;
f) rezultatul obținut;
g) restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei;
h) natura și durata relației dintre avocat și client;
i) experiența, reputația și abilitatea avocatului;
j) justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate in cauză;
k) suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză;
l) alți factori, la discreția instanței.

În această ordine de idei altă ordine de idei, Colegiul reține că instanța de fond just a ajuns la concluzia compensa reclamantului suma de 6 000,00 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, or instanța de fond a dat apreciere cuantumului raportului volumului de muncă acordat de avocat după intima sa convingere, având în vedere normele menționate mai sus în ansamblu.

În susținerea alegațiilor pretinse, în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

Într-o altă ordine de idei, vizualizând factura fiscală seria/nr. EBE000973021 din 28.01.2026, se atestă că pentru participarea în instanța de apel, pentru serviciile avocatului Sanduleac Diana, a fost achitată suma în mărime de 5 000,00 lei (f.d. 98).

Astfel, revenind la realitatea, necesitatea şi rezonabilitatea cheltuielilor suportate, cât și aportul adus de către avocatul în reprezentarea intereselor intimatului, Colegiul apreciază suma de 2 000,00 ca fiind una rezonabilă în vederea compensării cheltuielilor menționate, urmând a fi încasate din contul apelantului SRL „Drancor Premium”.

Având în vedere totalitatea celor expuse mai sus, Colegiul atestă că criticile aduse de apelant, nu au fost în stare să combată legalitatea hotărârii Judecătoriei Drochia (sediul Rîșcani) din 14.11.2025 care este motivată, fiind elucidate aspectele importante speței, cu motivarea succesivă a circumstanțelor care stau la baza raportului juridic litigios și încadrarea corectă a speței în normele legale pertinente.

Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că, hotărârea primei instanţe este întemeiată şi legală, iar motivele invocate de apelant sunt neîntemeiate, nefiind în stare să răstoarne concluziile instanței de fond, Colegiul Civil ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat şi de a menţine hotărârea primei instanţe.

În conformitate cu art. 385 lit. a) CPC, Colegiul civil,-

Decide:

Cererea de apel declarată de Avocatul Sandu Stela în interesele SRL „Drancor Premium” împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia (sediul Rîșcani) din 14.11.2025, se respinge.

Se menține hotărârea Judecătoriei Drochia (sediul Rîșcani) din 14.11.2025, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Termolux-Service” către SRL „Drancor-Premium” cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la SRL „Drancor-Premium” în beneficiul SRL „Termolux-Service” cheltuieli de asistență juridică pentru instanța de apel în sumă de 2 000,00 lei.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs, la Curtea Supremă de Justiție, în termen de două luni de la comunicare, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele completului,
judecător Grosu Stanislav

Judecătorii: Țihonschi Alina Sajin Mariana